

آیا تا به حال به این فکر کرده این که خدای واقعی تا چه حد از حال ما آگاه و با خبر است؟ خدای واقعی خدایی نیست که ما را خلق کرده و به حال خود رها کرده باشد. بلکه خدا بر تمام امور زندگی ما آگاه است. در واقع خدا دارای دانش کل است. خدا از همه چیز آگاه است و در واقع خدا یگانه دانای مطلق هست. خدا از هر آن چه که امکان پذیر باشد و هر آن چه که واقعیت داشته باشد آگاه است. خدا از تمام اتفاقات آگاه است و همه چیز را درباره خلقتش می داند. او از گذشته و حال و آینده با خبر است. او به طور کامل با تمام جزئیات زندگی تمام مخلوقاتش، چه در آسمان، چه بر روی زمین و چه در جهنم آشنایی دارد. کلام خدا می فرماید: اوست که اسرار عمیق و نهان را آشکار می سازد. او نور است و آن چه را که در تاریکی مخفی است، می داند. (دانیال ۲:۲۲). هیچ چیزی نیست که از نظر خدا مخفی باشد و از جلو دیدگان او بگریزد یا خدا آن را فراموش کند. "ای خداوند، تو مرا آزموده و شناخته ای. شناختی که تو از من داری بسیار عمیق است و من یارای درک آن را ندارم." (مزمور ۱۳۹: ۶) پس دانش خدا کامل است. او هیچ گاه اشتباه نمی کند، هیچ وقت عوض نمی شود و چیزی نیست که مد نظر او نباشد. "در آفرینش چیزی نیست که از خدا پوشیده بماند. همه چیز در برابر چشمان خدا برهنه و روباز است و همه ی ما باید حساب خود را به خدا پس بدهیم." (عبرانیان ۴:۱۳).

در کلام خدا می خوانیم: از نشستن و برخاستن من و شما آگاه است. فکرهای ما از خدا پنهان نیست. او کارکردن و خوابیدن ما را زیر نظر دارد و از همه راه ها و روش های ما با خبر است حتی پیش از آن که ما سخنی بر زبان آوریم. (مزمور ۱۳۹: ۲-۴). درک این موضوع که خدا از همه چیز آگاه است باید باعث شود که او را از ته دل بپرستیم و صادقانه از او پیروی کنیم. ولی اگر بخواهیم صادق باشیم خیلی به ندرت این موضوع ذهن ما را به خودش مشغول می کند. برای این که وقتی ما به این مطلب پی می بریم که خدا از همه چیز درباره ی زندگی من و شما آگاه هست دچار ناراحتی و نا آرامی می شویم! چرا؟ چون دوست نداریم کسی همه چیز را درباره ما بداند و این که خدا همه چیز را درباره ما می داند و چیزی از او پنهان نیست برای ما تازگی دارد. "من می دانم شما چه می گوئید و می دانم در فکرتان چه می گذرد" (حزقیال ۱۱:۵). با اینکه خدا را نمی توان دید و کسی هرگز خدا را ندیده است ولی او ما را می بیند و ما از او پنهان نیستیم و نمی توانیم پنهان شویم. نه تاریکی شب، نه پرده ی ضخیم اطاق ما و حتی هیچ سیاه چالی نمی تواند من گناهکار را و یا هر کس دیگر را از دید کامل خدا پنهان کند. همانطور که درختان جنگل نتوانستند آدم و حوا را بعد از سرپیچی از فرمان خدا و گناه کردن پنهان کنند، یا وقتی که قاتل برادرش هابیل را می کشد و فکر می کند که کسی از موضوع با خبر نشده است! در حالی که خدا حضور داشت و به قاتل یادآوری می کند که او مسئول کشتن برادرش هابیل است. نمونه جالب دیگر این است که وقتی سارا، زن ابراهیم، به وعده خدا درباره بارداری اش در کهنسالی فکر می کرد و خیال می کرد که کسی در خیمه نیست و پوزخند می زد، خدا به ابراهیم می گوید که سارا به وعده بچه دار شدن خندید! که البته سارا این را انکار می کند و پاسخ خدا این است که زمانی که بچه به دنیا آمد، نامش را "اسحق" یعنی خنده، بگذارید تا یادآور این موضوع باشد که خدا از همه چیز آگاه است. شاید اگر امکان داشت، ما آرزو می کردیم که خداوند این توانایی را نداشت، که از همه چیز و تمام جزئیات زندگی ما آگاهی داشته باشد!!! چون ترجیح می دادیم که شاهدی برای گناهمان وجود نداشته باشد و کسی قلب های ما را تفتیش نکند! و کسی اعمال ما را قضاوت نکند! در واقع انسان گناهکار اگر می توانست چنین خدایی را از افکارش محو کند قطعاً این کار را می کرد! زیرا که "من و شما به امور نفسانی دلبستگی داریم و این دلبستگی دشمنی با خدا است." (رومیان ۷:۸).

"مردم نمی دانند که من هرگز شرارتشان را فراموش نمی کنم. اعمال گناه آلودشان از همه طرف آن ها را لو می دهد و من همه را می بینم." (هوشع ۷:۲). به راستی که همه گناهان ما در برابر چشمان خدا گذاشته شده و هیچ یک از خطای ما از دید خدا پنهان نیست. (مزمور ۸:۹۰) و این موضوع جدی و مهیب است.

اما این حقیقت که خدا بر همه چیز واقف و آگاه است، برای ایمان داران به عیسای مسیح باعث آرامش و اطمینان خاطر است. چون وقتی حضرت ایوب در گنجی و سردرگمی بود چنان به وعده خدا ایمان داشت که بیان می کند: "خدا از تمام کارهای من آگاه است و اگر مرا در بوته ی آزمایش بگذارد مثل طلای خالص پاک بیرون می آیم." (ایوب ۲۳:۱۰)

شاید این موضوع برای ما غیرقابل درک باشد ولی در واقع این هم جزیی از اسرار الهی است که خدا بر همه چیز آگاه است. در زمانی که ضعف و شک و تردید و درماندگی وجود دارد... ما اطمینان خاطر داریم! در این زمان های سخت است که ما به خدای واقعی ایمان داریم. به این خصوصیت دانش کل بودن خدا رجوع می کنیم و به خدا می گوئیم: خدایا دل مرا تفتیش کن و افکارم را بیازما، ببین آیا فساد و نادرستی درمن هست؟ تو مرا به راه حیات جاوید هدایت فرما. (مزمور ۱۳۹: ۲۳-۲۴). زمانی که شکست ها حمله می کنند، زمانی که در رابطه ای که با خدا داریم دچار مشکل می شویم و از خودمون می پرسیم که آیا واقعا خدا را دوست داریم؟ این مواقع است که مانند پطرس رسول می توانیم اعتراف کنیم که "خداوند تو از همه چیز اطلاع داری، تو می دانی که تو را دوست دارم." (یوحنا ۲۱: ۱۷). در این زمان است که در دعا تشویق می شویم که هیچ دلیلی وجود ندارد که درخواستهای شخص نیکو شنیده نشود! یا این که اشک ها و آه های او از دید خدا مخفی باشد. چون خدا از آن چه که حتی در افکار ما می گذرد و تمام خواسته های قلبی ما آگاه است. حال که می دانیم هیچ محدودیتی در آگاهی و دانش خدا وجود ندارد، می توانیم باور داشته باشیم که او قادر است به همان اندازه که به میلیونها تقاضاهای مختلف توجه می کند به تقاضاهای شخصی ما هم توجه کند. درضمن دیگر احتیاج نیست که نگران این باشیم که حالا باید فقط به یک زبان مخصوص با خدا صحبت کنیم! چون خدا فقط از طریق همان زبان مخصوص درخواست های ما را می شنود! اکنون می دانیم که خدای لایتنهای نه فقط از حالت قلبی ما آگاه است بلکه همه ی زبان ها و حتی زبان مادری ما را نیز می داند و می فهمد. "چون خداوند ما بزرگ و توانا است و حکمت او را انتهای نیست" (مزمور ۱۴۷: ۵). حتی پیش از این که دعایمان را تمام کنیم آن را اجابت خواهد کرد. (اشعیا ۶۵: ۲۴). خدا نه تنها از هرچه در گذشته در این دنیای گسترده رخ داده است آگاه است، بلکه به آن چه اکنون در حال وقوع هست واقف بوده و از آن چه که قرار است در آینده هم رخ بدهد با خبر است. این دانش خدا از اتفاقات آینده، همان قدر کامل است که از اتفاقات گذشته و حال. خدا از کوچک ترین و عظیم ترین وقایع با خبر است. چرا که اگر امکان داشته باشد که چیزی بدون آگاهی و اجازه ی خدا رخ بدهد، بنابراین آن چیز از خدا مستقل است و اگر چنین چیزی امکان پذیر باشد پس دیگر خدا نمی تواند خدای واقعی و حقیقی باشد. در عین حال آگاهی و دانش خدا از آینده با اهداف الهی خود خدا همراه است. خود خدا طرح آن چه که قرار است اتفاق بیافتد را ریخته است و آن چه خدا طراحی نموده است بدون برو و برگرد اتفاق خواهد افتاد. در کلام خدا می خوانیم که "خدا در میان قدرت های آسمانی و در بین آدمیان خاکی آن چه که می خواهد انجام می دهد و هیچ کس نمی تواند مانع او شود و یا او را مورد بازخواست قرار دهد." (دانیال ۴: ۳۵) و نیز "انسان نقشه های زیادی در سر می پروراند، اما نقشه هایی که مطابق با خواست خدا باشد اجرا خواهد شد. (امثال ۲۱: ۱۹). چون عقل و دانش و قدرت خدا بی حد و حصر است و آن چه که طرحش را ریخته و برنامه ریزی اش را کرده است به طور قطع و یقین انجام خواهد شد. در نتیجه هیچ چیزی درباره امور آینده برای خدا مبهم نیست و خارج از نقشه و اراده ی او نیز چیزی اتفاق نخواهد افتاد و هیچ یک از اهدافش هم وابسته به مخلوقاتش نیست. یعنی هیچ واقعه ای نیست که در آینده اتفاق بیفتد که فقط یک احتمال باشد و آن چه که خدا در نظر دارد نباشد چون دانش و آگاهی خدا شامل همه چیز می شود و نقشه های خدا حتمی است. زیرا که این خداوند است که این چیزها را از قدیم الایام آشکار کرده است. (اعمال ۱۵: ۱۷) و تمام بخشش های نیکو و هدایای کامل از آسمان و از جانب خدایی می آید که آفریننده نور است و در او تغییر و تیرگی وجود ندارد. (یعقوب ۱: ۱۷). چه گونه می توانیم به این امر اطمینان داشته باشیم و مطمئن باشیم که آن چه خدا برنامه ریزی کرده انجام خواهد شد. برای این که خدا این واقعیت را در برآورده کردن پیشگویی های قبلی اش ثابت کرده است. ما می دانیم که همه پیشگویی های کتاب مقدس در باره ی قوم خدا یا به وقوع پیوسته یا خواهد پیوست. چه بخواهیم چه نخواهیم تعداد زیادی از پیشگویی هایی که درباره مسیح در تورات و در کتاب مقدس آمده، به طور کامل و دقیق به وقوع پیوسته است. چنین پیشگویی هایی که به این دقت و وضوح به وقوع پیوندد، فقط می تواند از طرف خدایی باشد که آخر کار را از همان اول کار می داند و دانش و آگاهی او بر مبنای اطمینان کامل او از به وقوع پیوستن آن چه که پیشگویی کرده است می باشد. پس اگر او نحوه ی رستگاری ما را از قبل معین نموده و طرح آن را ریخته است پس خیلی خوب و واضح می داند که چگونه باید باشد و ما باید بدانیم که نقشه خدا به مرور زمان تغییر کرده و دانش و آگاهی او افزون شده است، چنین چیزی با خصوصیت

دانش و آگاهی کامل خدا جور در نمی آید. پس آن چه که کلام خدا در اناجیل و عهد جدید برای آینده ما پیشگویی می کند صددرصد به وقوع خواهد پیوست، چه ما آن را بخواهیم چه نخواهیم. نکته مهم دیگر آن است که آگاهی و دانش خدا فقط به این نیست که خدا از آن چه اتفاق افتاده آگاه است! بلکه در واقع آن چه که رخ داده در اراده و نقشه ی خدا است. به عبارتی، من و شما آگاهی داریم که بعد از زمستان، بهار خواهد آمد و بعد از آن هم تابستان و پاییز، اما دانستن این حقایق دال بر این نیست که ما باعث آن هستیم، ما با آگاهی از این امور قدرت و اختیاری برای انجامش نداریم در حالی که در آگاهی خدا و هم چنین طبق اراده ی خدا، بعد از زمستان بهار و بعد از بهار تابستان و پاییز خواهد آمد. چرا این نکته مهم است؟ برای این که خدا می دانست چگونه راه رستگاری ما را فراهم کند. خدا چند صدسال قبل از واقعه صلیب، پیشگویی کرد که عیسای مسیح برای پرداخت جریمه گناهان بشر مصلوب خواهد شد. حتی قبل از این که از مریم باکره وارد این دنیای خاکی شود زیرا که این نقشه الهی و اراده خود او بود. عیسای مسیح به عنوان بره قربانی گناه بشر از قبل معین شده بود که انجام شود و شد. در کلام خدا از زبان پطرس می خوانیم که می گوید: شما عیسای مسیح را که بر طبق نقشه و پیشدانی خدا به دست شما تسلیم شد، به وسیله کفار به صلیب میخکوب کردید و کشتید. (اعمال ۲: ۲۳). و ما می دانیم که چنین خدایی را می پرستیم، خدایی که بالاتر از هر انسان و مخلوقی در دنیا هست. هیچ یک از ما نمی داند که فردا چه اتفاقی خواهد افتاد ولی تمام آینده در نظر خداوند واضح و آشکار و روشن است. هم چنین این دانش و آگاهی کامل خدا باید در ما حس احترام و ترس نسبت به قدوسیت خدا به وجود بیاورد زیرا که هیچ چیز نیست که ما بگوییم یا انجام دهیم یا حتی فکر کنیم که از آگاهی و دید خدا مخفی باشد. خدایی که یک روز باید در مقابل او بایستیم و برای اعمال، گفتار و کردارمان پاسخگو باشیم. زیرا که خدا همه جا را زیر نظر دارد و ناظر اعمال نیکان و بدان است. (امثال ۱۵: ۳). واقعا اگر بیشتر به این موضوع و این حقیقت که خدا دانش و آگاهی کل دارد و از همه چیز آگاه است و بر همه چیز واقف است فکر کنیم، در آن صورت چه نوع زندگی ای خواهیم داشت، چه کارهایی انجام می دهیم و چه کارهایی انجام نمی دهیم، چه حرف هایی می زنیم و چه حرف هایی نمی زنیم، چه افکاری را پرورش می دادیم و از چه نوع افکاری برحذر بودیم؟ در نهایت درک این خصوصیت خدا که او بر همه چیز آگاه است باید ما را به زانو درآورد تا او را از صمیم قلب ستایش و پرستش کنیم. تمام زندگی ما از همان بدو تولد درمقابل دیدگان خداوند گشوده بود. او تمام امور زندگی ما را می دانسته، از اولین گناهی که مرتکب شدیم تا کنون. ولی باز هم او نسبت به ما محبت دارد و می خواهد که ما ابدیت را با ایمان به راه نجات او با او به سر ببریم. حال باید از خود این سوال را بپرسیم: آیا حاضریم چنین خدایی را بهتر و عمیق تر بشناسیم؟ کلام خدا به ما می گوید: امروز روز نجات است. همین امروز به درگاه خدای متعال، خدای قدوس، خدای پر محبت برویم، که توسط عیسای مسیح دوباره ما را به حضور مبارک خودش می پذیرد تا نجات و آرامش واقعی را دریافت کنیم.